

skoen på og derfor burde vide, hvor den trykker, når der er sygeplejerskemangel, og dette kunne måske omvendt tale for, at ansvaret for uddannelserne helt og holdent skulle ligge i det amtslige regi.

Sagen er nemlig den, at det i dag i høj grad er staten, der har det overordnede styringsapparat i hænderne, og jeg tror i virkeligheden, at kombinationen af det amtslige og det statslige ansvar netop er en god model. Jeg kan i hvert fald helt i tråd med undervisningsministerens melding ikke se logikken i, at en overførelse fra amterne til staten skulle kunne medføre en væsentlig udvidelse af kapaciteten. Det er helt andre håndtag, der skal trækkes i.

SF efterlyser i sit forslag en bedre koordinering mellem de videregående sundhedsuddannelser, og jeg vil nu spændt lytte til, hvilke konkrete forslag SF har til et udbygget koordineringsarbejde. Beslutningsforslagets bemærkninger går nemlig let hen over dette punkt.

Fakta er, at Sundhedsrådets undersøgelser helt tydeligt peger på, at hverken de videregående eller de mellemlange uddannelser overhovedet har været interesserede i at gennemføre fælles elementer i de forskellige uddannelser, men tværtimod ønsker at holde fast i det tværfaglige grundlag.

Den tredje ballon, SF sender op: at man på længere sigt bør gennemføre en fælles bacheloruddannelse, har heller ikke opbakning i de involverede uddannelser.

Socialdemokratiet vender tommelfingeren nedad over for alle begrundelserne for fremsættelsen af forslaget, og vi kan som helhed ikke støtte forslaget om overførelse af sygeplejeuddannelsen fra amtsregi til statsregi.

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne meddele, at CD ikke støtter beslutningsforslaget fra SF.

Mariann Fischer Boel (V):

Da Venstres ordfører, fru Else Winther Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg redegøre for Venstres holdning til SF's beslutningsforslag.

I Venstre synes vi ikke, den nuværende uddannelseskoordinering på sygeplejeområdet på nogen måde er katastrofal, og vi har ligesom de øvrige ordførere også hæftet os ved, at uddannelseskapaciteten på sygeplejeområdet er blevet øget i de seneste år.

Som uddannelsessystemet er skruet sammen i dag, er det staten, der primært står for de videregående uddannelser, mens amterne bl.a. står

for undervisningsopgaver, der vedrører de kompetencegivende uddannelser inden for social- og sundhedssektoren. Den sidstnævnte type opgaver er ofte knyttet til den amtskommunale varetagelse af hele sygehusopgaven, men ellers er der jo, som jeg tror ministeren også nævnte, store ligheder mellem disse uddannelser og de statslige uddannelser.

På den baggrund mener Venstre, at det er rigtigt at bevare sygeplejerskeuddannelsen i amtsligt regi. Herved respekteres amternes lokal-kendskab, og uddannelsen tilrettelægges i forbindelse med uddannelsesstedet, nemlig det amtslige sygehus.

Så med udgangspunkt i den nuværende situation mener vi i Venstre, at det er formålstjenligt at bevare sygeplejerskeuddannelsen i amterne. Så kan vi altid, når den meget spændende diskussion om opgavefordelingen mellem staten, amterne og kommunerne, der foregår i øjeblikket, er afsluttet og vi har set resultaterne af den, foretage nogle vurderinger af, hvordan uddannelsen skal se ud i fremtiden. Men på det foreliggende grundlag kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Frank Dahlgard (KF):

Fra konservativ side er vi ikke begejstrede for dette forslag, for vi tror ikke, man løser de problemer, der måtte være omkring sygeplejerskeuddannelsen, ved at flytte den fra amtsligt til statsligt regi. Som undervisningsministeren allerede har sagt det, er der jo på dette område mange ting, der foregår i statsligt regi, bl.a. med hensyn til adgangskravene og den koordinerede tilmelding.

Med hensyn til spørgsmålet om mangel på sygeplejersker og en udvidelse af kapaciteten vil jeg sige, at dels er kapaciteten udvidet, dels er der faktisk sygeplejerskeskoler, hvor der er ledige pladser.

Så problemet ligger nok mere i, at der er mange uddannede sygeplejersker, der forsvinder fra deres job. Og hvorfor gør de så det? Ja, det gør de bl.a., fordi der er indført givtige orlovsordninger, men det gør de også, fordi de af forskellige grunde forsvinder ud til andre fag, og fordi de gifter sig og får børn, og måske også fordi sygeplejerskelønnen ikke er så tillokkende i forhold til lønnen andre steder. Det er måske nok så meget dér, problemet ligger.

Og med hensyn til spørgsmålet om behovet for en samordning mellem de forskellige sundhedsuddannelser har det jo vist sig, at det ikke